

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poraz ogerske vlade.

Cerkvena politika je na Ogerskem že podrla jedno ministerstvo, a tudi sedanjemu preti. V gospodski zbornici zadela je na upor, a tudi v zbornici poslancev se je zaradi te politike jela krusiti vladna večina. Pri kroni pa ogerska vlada ne najde one podpore, katero je sprva pričakovala. Odločno se je odbila želja Wekerlova, da bi se imenovalo toliko novih dednih članov gospodske zbornice, da bi vlada dobila večino.

Seveda najbolj nevarno je pa to za vladu, da se jej vidno maje zaupanje mej volilci. Pri dveh dopolnilnih volitvah je zmagala šele z največjo težavo in z mnogimi nepostavnostmi. Zaradi tega pa ne more vlada pritiskati na gospodsko zbornico, kakor bi rada. Wekerle je zapretel gospodski zbornici, da naj ne zapira novodobnim idejam vrat, ker sicer bodo se vrata porušila in jo pokopala. Te besede pa niso imele zaželenega uspeha, ker vlada nima naroda za seboj. Prepričani smo, da bi gospodska zbornica hitro odjenjala, da se le vlada odloči, da razpusti zbornico in pri novih volitvah zmaga pod praporom svoje liberalne cerkvene politike. Seveda bi morala zmagati brez pritiska. Pred narodno voljo imajo tudi ogerski magnatje velik respekt. V tem slučaju bi se jeli bati, da vlada s pomočjo naroda ž njimi pomete. Ker pa vlada nima tega zaupanja, se jej pa gospodska zbornica z uspehom ustavlja.

Te dni sta bili na dnevnem redu nerešeni cerkveni predlogi. Posebne važnosti ti predlogi več nista, kajti kar je v njiju določeno, je že v naši državni polovici davno zakonito priznано. Vzlic temu se gosposka zbornica z vsemi silami upira določitom teh predlog. Zopet se je pri posvetovanju o predlogi o svobodnem bogočastju zavrgla določba, ki dovoljuje brezverstvo, in v zakonu o recepciji židov določba, po kateri bi se smel kristijan požiditi. Praktično imajo sklepi gospodske zbornice malo pomena, ker faktično brezverstvo se z zakoni ne da prepričati, v židovstvo jih bode pa pač le malo prestopilo. Takaj gre torej le bolj za načela, za to, če se na Ogerskem priznajo načela moderne države. Nekoliko je gospodska zbornica v tem oziru že prijenljivejša postala. Poprej je bila odklonila ves zakon o re-

cepciji židov, a sedaj je pa že bila prešla v podrobno debato in celo vzprejela prvi § tega zakona, da se židovska vera uvrsti mej priznane, ne pa le mej tolerirane vere. To je vsekako nekaj vladni uspeh. Govori se, da ni bilo vseh katoliških magnatov pri glasovanju. Toda stvar je čudna, da gospodje pri tako važni razpravi hodijo po hodnikih, če jim je kaj na stvari ležeče. Nam se dozdeva, da so le nalašč glasovanje zamudili.

Pa bodi temu kakorkoli, najvažnejša točka tega zakona je zavržena, in zopet bode vlada morala od začetka poskusiti svojo srečo. Do ministerske krize seveda še ne pride, če je res, kar izvemmo z Dunaja, da je grof Kalnoky zopet dal ostavko in se je njegova ostavka vzprejela. To bi bilo znamenje, da ima ogerska vlada še vedno za upanje krone.

Borbo, ki se vrši mej ogerskima zbornicama in pa mej ljudsko in liberalno stranko na Ogerskem, mi Slovani zaradi tega z največjo pozornostjo zasledujemo, ker očitno slabi gospodujoči madjarski element na Ogerskem. Trajno bi Madjari mogli gospodariti nad drugimi narodnostmi jedino, ko bi bili složni. Tako pa upamo, da v kratkem pride čas, da se bode ta ali ona stranka morala obrniti tudi do drugih narodnostij za pomoč. Dolgo so vladali liberalci na Ogerskem in hudo so ta čas zatirali Slovane, a sedaj se jim majejo tla. Slovani gotovo ne bomo za njimi žalovali, ako propadejo, a tudi novi ljudski stranki se Slovani ne bodo obešali na vrat, ako se ne bode hotela nanje ozirati. Gledati bodo morali, da kolikor je moč sebi v korist izrabijo položaj. Stranka, ki bode hotela vladati na Ogerskem s pomočjo Slovanov in Rumunov, kazati bode morala za slovansko pomoč tudi hvaležnost.

Katastrofa

Z združenimi močmi!

Velika zbežnost, ki je zavlada po potresu, se je podela. Ljubljansko prebivalstvo se je zopet pomirilo in začelo premišljati o bodočnosti. V očigled toliki nesreči, kakeršna je zadela naše mesto, se pač ni čuditi, da je zastalo zanimanje za poli-

tiška vprašanja in da se vsa pozornost koncentruje samo na to, kako si opomore Ljubljana.

Koj, ko je nastala katastrofa, se je naš list postavil na stališče skupnega interesa vsega prebivalstva in je vse, kar se je godilo, presojal jedino in izključno le s tega stališča.

Navdajalo nas je in še nas navdaja prepričanje, da si bo Ljubljana in ljubljansko prebivalstvo pomaglo le, če bomo solidarno, ne glede na politična prepričanja delovali na občno korist, uvažujú vedno samo interese vsega prebivalstva. Z združenimi močmi, pustivši na stran ne samo politične nazore in koristi posamičnih slojev, ampak tudi malenkostne osebnosti, postavili bomo na razvalinah stare Ljubljane novo in lepše mesto.

Sedaj, ko se je treba lotiti dela, ko je vse sile osredotočiti na to, da se obnovi naše mesto, je tudi primerno, da se spomnimo načela „z združenimi močmi“, saj nas je nanje tako živo spomnil našega ljubljanskega vladarja obisk.

Naravno je, da brez vsake škode ne bo nihče prebil katastrofe, katera nas je dohitela. Oškodovani so v prvi vrsti hišni posestniki, katerim je potres razrušil njih poslopja, katerim pa se bo tudi najizdatnejše pomaglo, a oškodovani so tudi trgovci in obrtniki, ker jim je odšel zaslužek, katerim pa ne more nihče škode nadomestiti. Nič manj ne trpé drugi krogi, ki so deložirani in morajo vse drago plačevati, trpe zasebniki, uradniki itd. itd. sploh vse prebivalstvo.

Prav zato pa ni samo nečlovekoljubno, nego kvarno interesom vsega prebivalstva, če se posamični krogi postavljajo zgolj na egoistično stališče ter skušajo — kakor se je videlo zadnje dni — bodisi izkoristiti občno nesrečo z umetnim draženjem najpotrebnejših stvari in del in povišanjem najemnin, bodisi na ta način, da skušajo svojo škodo na druge zvaliti.

To naglašanje golega egoističnega stališča, to prizadevanje, izkoristiti sebi v prid občno bedo, je največje nevarnosti za mesto in za rešilno akcijo. Obudilo bo odpor tistih, kateri so prizadeti in lahko se uname vsled nasprotujočih si interesov mej prebivalstvom borba, iz katere se zamorejo roditi prežalostne posledice. Samo jeden vzgled:

Listek.

Povračilo.

(Povest V. P. Želihovske. Iz ruščine preložil J. Mandelj.)
(Dalje.)

Ne utegnem mnogo pisati — imam opravila s svojim delom in sem čisto zaverovan vanj. Tudi prejšnje čase sem z veseljem premišljeval o svojih temah, ali tako lahko in prijetno kakor o sedaj zamišljeni povesti nisem nikdar ničesa pisal. . . . . Pijem tako rekoč počasi nektar svoje lastne fantazije. . . . .

Toda ne! Napisalo se mi je to slovo — no ni tako, — moja poema ni fantazija. To je istinit dogodek, katerega sem ali videl in slišal ter poznal prej, ali pak ne pišem sam, ampak drugi narekujejo — vi bi rekli sugerirajo. V vsakem slučaju podoben sem človeku spravljén s svojega pota, ki se dolgo protivi in ustavlja iti po drugem potu, ki se mu kaže divji in strašen. Konečno se odloči na pot, katerega najde k svojemu začudenju toli zanimivega, da skuša zadržavati nogo in tako podaljšati svoj prijetni sprehod.

Do svidenja, mila prijateljica. Jaz sem srečen,

da je očetu bolje in da se mene spominja, ne da bi se kazala navadna neprijetna javljenja.

Povejte mami, da ji ne pišem zato, ker sem zajet s svojim slovstvenim in slikarskim delom.

Toda za Boga ni besedice materi o mojih ne navadnih javljenjih, čigar posledica je sedanje moje delovanje. Naj jo preseneči slava, ki pokrije moje ime, kadar zvršim svoji deli.

Ne smejte se, mila prijateljica, nad mojo samouverjenostjo. Sovršeno sem prepričan, da malenki glas, ki ga uživa moje ime v literaturi in umetnosti sedaj, potone v luči gromadnega uspeha, kateri dosežeti moji dve poslednji proizvedenji.

Vaš srcem A. R.

Nenaradovo, 17. septembra 187* l.

Ne srdite se name, mila prijateljica, prosim vas! Imate prav, tisočkrat prav, da pozabljam. . . . . Toda ne vas. O ne! Nikdar! Pozabljam samo pošne dni. Pozabljam, da je mogoče tudi kaj družega pisati razun moje poeme, in možno misliti o čem drugem, kakor o platnu, kjer oni prizor v lesu oživlja v izumiteljno življenje.

To je večja slika. Obe figuri v velikosti človeške rasti. Ubiti — ne — umirajoči zdi se mi živim portretom mojega dvojnika, ob jednom ima i

dejstviteljno podobnost z mano, kajti vsak, kdor vidi sliko, mi to potrdi. Upravitelj se je pri pogledu celo zganil in naravnost ustrašil.

Kako to, gospod, govoril je on, da imate veselje sam sebe izobraziti ubitim? . . . Ta je tak, kakor vi! Toliko, da je nekaj mlajši. . . . No prav za prav pa najina podobnost je le slučajna in ne navlašč. . . . Da, jaz sam ničesa sličnega s seboj ne opazim. Govoré, da v očeh, v pogledu je mnogo podobnosti. . . . To je nenavadno! Spominjate se, da oče ravno mojega pogleda ni mogel strpeti. On se mu je izogibal! . . . On je trdil, da so se oči v meni povsem izmenili od moje mladosti; poslednja leta pak, kakor veste, se je vse bolj in bolj mučil mojim pogledom, dokler se ni ta strana fantazija premenila v manijo, grozivša bednega starca spraviti iz uma. . . . .

Jeden teh strašnih napadov, podoben že besnenju, spravil je naju tako daleč, da sva se razstala, ločila.

Moj Bog! To mi daje misliti, da je bedni oče poznal tega ubitega? . . . Bojim se pisati materi in jo vprašati: ni li poznala dejstvujočih lic te krvave drame? . . . O, gospod Bog! Kaj je z mano? Kaj govorim!

Denimo, da obvelja želja hišnih posestnikov glede 25letnega oproščanja davkov. Stanovanja bi se v tem slučaju podražila znabiti za 50 odstotkov. Kako naj potem izhajajo uradniki? Bombardovali bi vlado s prošnjami, in ker bi jim vlada ne mogla ustreči, bi se morda spomnila začetkom Taaffeovega vladanja storjenega sklepa takozvane „Ersparungs-commission“ in bi premestila višje urade kam drugam!

Iz ozirov na skupne interese, iz ozirov na koristi vsega prebivalstva svarimo torej prizadete kroge, naj opuste svoja egoistična stališča. Če bo hišni posestnik gledal samo na svoje koristi, stavbeni podjetnik samo na svoj preveliki dobiček, če bodeta oba le gledala na se, ne meneč se za vse drugo prebivalstvo, za ogromno večino svojih soimeščanov, potem ne vemo, kako se bodo stvari razvile, najbrž pa slabo za vse.

Od srca želimo, naj bi to svarilo našlo prijazen odmev pri vseh prizadetih krogih, naj bi se vsi združili na skupno delo z združeni močmi.

Stavbinska banka v Ljubljani.

Ker so pozvani faktorji že imenovali svoje zastopnike za enketo, ki se ima vršiti glede ustanovitve stavbinske banke v Ljubljani, pričela bode enketa v kratkem svoja posvetovanja. Zastopnikom deželne vlade imenovan je vladni svetnik marki Gozani.

Komis. pregledovanje poslopij.

Glasom komisijjskih zapisnikov morajo se nadalje podreti: Stolp uršuliske cerkve do ure ter oba vogla samostanskega poslopja na Kongresnem trgu št. 16; Ivana Frischa hiša na Marijinem trgu št. 3; Zofije Bernardove hiša na Marijinem trgu št. 4; Franceta Požlepa hiša na Dunajski cesti št. 36; leva stran hiše Josipa Gerberja na Kongresnem trgu št. 4; stransko poslopje pri Franceta Topolavca hiši na Sv. Martina cesti št. 1; pri Josipa Seuniga hiši na Marijinem trgu št. 2 vzidek proti Frischevi hiši; podstrešje pri Hiberalkovi hiši na Sv. Martina cesti št. 21; hiša Andreja Dacarja na Tržaški cesti št. 35; levi prizidek na dvorišču pri Oroslava Dolence hiši v Gledaliških ulicah št. 10. Ker pa je sploh vsa hiša hudo poškodovana in bi torej rekonstrukcija bila neprimerno draga, sklenil je gospod Dolenc, podreti celo hišo.

Popravila na poslopijih.

Mnogi hišni gospodarji popravljajo vkljub opominom prav površno svoja po potresu poškodovana poslopja ne meneč se niti za komisijjski zapisnik niti za določila stavbinskega reda za Ljubljano. Da se razpoke in druge poškodbe le na videz zamažejo, pa je dobro. Zatorej hišne gospodarje še jedenkrat opozarjamo, da si morajo za vsako, po komisiji naročeno bistveno popravilo na svojih poslopijih izposlovati od mestnega magistrata stavbinsko dovoljenje, ker bi se sicer taka popravila eventualno morala ovreči in utegne marsikoga zadeti vsled tega občutna materijalna škoda. Permanentni odsek občinskega sveta bavil se je sinoči s tem vprašanjem ter sklenil, naj mestni magistrat pismeno opozori vse stavbinske mojstre, da ne smejo izvrševati takih popravil brez stavbinskega dovoljenja in da so za vsa taka dela osobno odgovorni.

Vi opazate, draga prijateljica, da sem sam, kakor se kaže blizu blaznosti? . . . Vse bolj in bolj gledam na svoje videnje, kot na istino, imevša mesto v živih akterjih . . . Predstavite si, da risaje teh dvoje ljudij in ne samo ranjenega, osvečenega en plein mesečno svetlobo, ampak tudi družega, ubijalca, čigar lice je skrito pod obupno dvignjenima rokama, lovim se pri misli: češ, to ni tako bilo. Roka ubijalca, prava roka zarila se je v lase in na roki se še vidijo krvne srage ubitega . . . z drugo pak si je plaho zakril oči, da bi ne videl obupni, nanj ustremljeni pogled umirajočega . . . Evo vidite, do kakih podrobnostij dohajam in to ne vsled premišljevanja, ampak vsled spominjanja . . . Da! . . . Verujte mi ali ne verujte, utis je vendar tak.

Dolgo časa na primer nisem doumeval, vsmatrivaje v te svetle oči ranjenega, pravega predsmrtne misli oduševljajočega izraza. V očeh ni obupnosti, še manj zlobe ali groznje. O ne! V njih je krotkost i gorje i sožalje. Tako sem jih izobrazil na sliki, nevedé kaj naj izraža z njimi moj idejalni dvojnik umiraje. Ali včeraj ponoči, ko sem v svoji poemi opisaval ta prizor, sem se nehoté udaril ob čelo, kakor človek, ki ga je razsvetlil spomin na prošle dogodke.

(Da je prih.)

vorni. Poslopja, katera se glasom komisijjskih zapisnikov morajo podreti, ne smejo se nikakor popravljati. Res je, da bode marsikateri gospodar hudo prizadet, ali z ozirom na javno varnost mora oblastvo strogo skrbeti za to, da se po komisijjskih naročena popravila vestno in solidno izvrše.

Zgradba barak.

Tudi v sinočni seji dovolil je permanentni odsek raznim zasebnikom zgradbo lastnih barak na mestnem svetu. V izvrševanje trgovine, odnosno obrta dovolila se je zgradba barake trgovcu L. Wöflingu v šolskem drevoredu knjigovezu Gerberju pa v „Zvezdi“. Ob enem dovolil je odsek zopet nekaterim prosilcem, ki so notorično siromašni, potrebnih desak za zgradbo lastnih barak seveda s pridržkom, da deske ostanejo mestna lastnina. Z obžalovanjem se je konštatovalo, da je neka brezvestna oseba, ki je dobila od mestne občine deske za zgradbo barake, te deske prodala. Samo ob sebi se razume, da se je to brezvestno dejanje takoj ovadilo pristojnemu sodišču. Glede barak za pobištvo opozoril je včeraj vitez Zitterer v permanentnem odseku na bivšo sladkorno tovarno, ki je sedaj prazna in kjer je mnogo prostora za spravljauje pobištva. Magistrat stopil bode z oskrbnikom omejenega poslopja v dogovor.

Podpora drž. uradnikom.

Izdatna podpora, katero je vlada naklonila drž. uradnikom v Ljubljani, se je že razdelila, samo uradniki finančnega ravnateljstva in finančne prokurature je še niso dobili. Uverjeni smo, da bi bili načelnistvu finančne uprave jako hvaležni, ko bi se isto ravnalo po lepem reku: Dvakrat da, kdor hitro da.

Zaželjena podpora učiteljem.

Deželni odbor je dovolil sporazumno z deželnim šolskim svetom vsem javnim mestnim ljudskim učiteljem v Ljubljani izvenredno draginjsko doklado za čas od dne 15. aprila do konca junija t. l., za poznejšo dobo bode pa odločil deželni zbor, ki se snide po binokostih. Ta doklada se bode plačevala v mesečnih obrokih, in sicer dobodo vsi oženjeni učitelji, pa tisti samski učitelji in učiteljice, ki morajo podpirati svoje roditelje in sorodnike, po 20%, vsi drugi pa po 15% od aktivitetnih doklad. Prav srčno privoščimo odgojiteljem naše mladine to dobrodošlo podporo v dnevih hude stiske.

Ljudska kuhinja

je včeraj, dne 16. t. m., razdelila 520 porcij juhe, mesa, prikuhe in kruha.

Darila.

Mestnemu magistratu ljubljanske mu došla so nadalje sledeča darila: Mestni svet v Inostu 300 gld.; uredništvo časopisa „Čech“ v Pragi nadaljnjo zbirko 361 gld. 23 kr.; odbor slovenske čitalnice v Gorici kot čisti dohodek v ta namen prirejenega koncerta znesek 222 gld.; gospod dr. K. Malat, odvetnik v Iglavu, kot zbirko iglavskih Čehov 129 gld. 21 kr.; gospod Josip Gruber, pekarski mojster v Opatiji, vnovič 2 vreči kruha; gospod R. Seyffant na Dunaju zbirko 7 gld. 80 kr.; evangelski ref. župni urad v Velimu na Češkem v cerkvi nabranih 20 gld.; „občanska beseda“ v Kyšperku na Češkem 14 gld. 50 kr.; gospod Rudolf Vrabl pri Sv. Miklavžu poleg Ljutomera zbirko 10 gld. 11 kr.; gospod Jakob Ranabauer v Otoku na Hrvaškem zbirko 5 gld. 20 kr.; požarna bramba v Glinah na Koroškem 3 gld.; celjski Slovenci (po uredništvu „Domovine“) nadaljnjo zbirko 211 gld. 50 kr., in sicer so darovali gg.: Miha Vošnjak 50 gld., okrajni zastop celjski 100 gld., županstvo celjske okolice 25 gld., Štefan Boucon 2 gld., Josip Sivka 1 gld., prof. Anton Kosi 5 gld., Franjo Završnik 10 gld., Josip Podgoršek 1 gld., Tomaž Vajda 2 gld., Fran Vrečko 10 gld., Ferdinand Rozman 1 gld., Anton Vah 2 gld. in Josip Kosem 2 gld. 50 kr.

Kmetijski družbi kranjski je poslala za poškodovance firma „Oesterreichischer Verein für chemische und metallurgische Production in Aussig a./d. Elbe“ 100 gld., g. Fr. Rix v Stettinu na Pruskem 30 gld., družbeni tajnik g. G. Pirc pa je izročil glavnemu odboru 500 gld., katere mu je poslal graščak Edvard Figdor na Dunaju.

Uredništvu našega lista je poslal: G. Josip Volk v Podgradu v Istri 10 gld., katere so za ljubljance nabrali na izletu Niko, Stojan in Vladimir.

Cerkev v Zagerju ob Savi

se bo morala, kakor se nam od ondot poroča, do tal podreti in na novo zidati, kar bo veljalo vsaj 20.000 gld.

Potres

se je čutil v Slovenjem Gradcu v noči od nedelje na ponedeljek okolu 2. ure zjutraj in v ponedeljek ponoči okolu 11. ure zopet dva kakih 5 do 6 sekund trajajoča sunka, prvi precej močan, drugi bolj rabel. Razpoke v hišah so se vsled teh sunkov razširile.

Čitalnica v Rušah

priredi na binokostni ponedeljek na vrtu g. J. Muleja veselico katere čisti dohodek je namenjen po potresu prizadetemu kranjskemu prebivalstvu.

Za Ljubljano.

Graški vseučiliški profesor dr. Rudolf Hoernes predava danes v Pulju v dvorani hotela „Mesto Pulj“ o potresu na kraškem ozemlju in o Falbovi potresni teoriji. Čisti dohodek predavanja se odpošlje pomožnemu odboru v Ljubljani. — V Berlinu je priredil dne 5. t. m. gledališki ravnatelj gosp. Adolf Ernst v svojem gledališki predstavo na korist ljubljani. Čistega dohodka je bilo 661 mark, stroške, ki so znašali okolu 400 mark, je izplačal g. ravnatelj iz svojega in pridal še toliko, da je odposlal nemškemu veleposlanstvu v Trst vsoto 1200 mark za poškodovane ljubljance.

Hrvati za Ljubljano.

Tamburaško društvo „Zvonimir“ v Novem Vinodolskem bode priredilo dne 19. t. m. v prostorih hotela „Lisanj“ koncert na korist po potresu prizadetim ljubljancem.

V Ljubljani, 17. maja.

Kompromis. Govori se, da se mej dolenje-avstrijskimi državnimi poslanci sklene tak kompromis, da bodo volili v delegacijo jednega liberalca, jednega protisemita in jednega nemškega nacionalca. Izmej protisemitov bode najbrž voljen knez Liechtenstein.

Banffy in Kalnoky. Nekateri časopisi sodijo, da ni Kalnoky mislil vreči Banffyja, temveč poslednji prvega. Nalašč ga je zavlekel v afero z Agliardijem, da pade. Ko se pa stvar ni popolnoma posrečila, so jo pa ogerski vladni krogi zasukali. Na glavno stvar se več tako ne ozirajo, temveč le kriče o razžaljenji Ogerske z napadi v „Pol. Corr.“ na ogerskega ministerskega predsednika. Tako je ogerska vlada večino Madjarov dobila na svojo stran.

Agliardi. Novica, da bode Agliardi odpoklican, baje ni bila povse neosnovana, a madjarski listi so jo prezgodaj spravili mej svet. Odpoklicali ga bodo pozneje, da se ne bode reklo, da je baš zaradi te stvari premeščen. Najbrž bode v kratkem imenovan za kardinala in tem povodom poklican v Rim. Pritožba proti Agliardiju se pa v Rim niti ne odpošlje. Banffyju se bode pa baje na kak drug način izkazalo zaupanje.

Civilne matrike na Ogerskem. Raabski škof je prepovedal katoliškim učiteljem, da ne smejo vzprejeti vodstva civilnih matrik. Tudi drugi škofje izdajo podobne prepovedi. Taka prepoved je pa za Ogersko jako velikega pomena. Brez učiteljev ne najdejo sposobnih ljudij, ker na Ogerskem ni dosti inteligence. Ljudskih šol v oskrbi cerkve je pa jako veliko, kajti Ogerska nima take državne šole kot je pri nas.

Srbsko posojilo. Sedaj se je stvar pojasnila, zakaj da je srbska skupščina glasovala proti novemu srbskemu posojilu. Skupščina je bila vladi dovolj udana, da bi bila glasovala za kakeršne predloge koli, kajti predobro je vedela, da se ima jedino vladi zahvaliti za svoj obstanek. Tudi skrb za državo je ni odvrčala. Le Garašanin, ki je srbski zastopnik v Parizu, je bil izvedel, da dotična francoska banka, s katero se je vlada pogajala, sploh denarja ne misli posoditi. Izvedela je, kako negotove da so razmere v Srbiji in zlasti, da sedanja skupščina nima zakonite podlage. Naravno je, da se je jela bati, da bi kaka nova skupščina ne hotela priznati sklepov sedanje nezakonite skupščine in bi vsled tega država utegnila ustaviti plačilo obrestij. Vlada je bila vsled tega v največji zadregi. Dogovorila se je s skupščino, da posojilo odkloni, da bi svet ne izvedel, da pri sedanjih razmerah Srbija nima najmanjšega kredita. Kralj se je jel pogajati z radikalcii, da bi razmere na novo na kaki solidnejši podlagi uredili, pa se mu ni posrečilo.

Predloga proti prekucuhom. Blamaža, ki je je nemška vlada s svojo predlogo proti prekucuhom imela v državnem zboru, je še ni spametovala. Sedaj pripravlja baje novo predlogo, po kateri bi bili le bolj samo socialisti zadeti. Nova predloga bode podobna nekdanjemu zakonu proti socialistom, kateri

